

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 września 2015 r. o godzinie 09.20 funkcjonariusz policji st. sierż. P. S., patrolujący ulicę (...) w N. wraz z sierż. P. K. w ramach pełnionej służby w patrolu zmotoryzowanym zatrzymał do kontroli drogowej przy pomocy sygnałów świetlnych i dźwiękowych pojazd marki R. (...) o nr rej. (...). Kierującym okazał się znany patrolowi K. W. (1). Podczas wykonywanych czynności służbowych w trakcie kontroli z udziałem K. W. (1) była wyczuwalna silna woń alkoholu z ust kontrolowanego. K. W. (1) przebadano na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A.-blow z wynikiem pozytywnym. Następnie po wydaniu pojazdu za pokwitowaniem konkubinie K. W. (1) pani M. W. doprowadzono K. W. (1) do Komendy Powiatowej Policji w N. celem przebadania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu Alkometr A 2.0 (...). Wynik był dodatni: I badanie wynosiło 0,75 mg/l, II badanie wynosiło 0,77 mg/l. Dokonano ustaleń, iż K. W. (1) posiada aktualny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Na K. W. (1) nałożono mandat karny seria nr (...) na kwotę 500 zł za kierowanie pojazdem mechanicznym nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami po czym poinformowano o możliwości odmowy przyjęcia tego mandatu i sporządzeniu wniosku o ukaranie do Sądu. K. W. (1) przyjął mandat.

W dniu 9 marca 2011 r. Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckiem II Wydział Karny wydał wyrok w sprawie o sygn. akt II K (...), w którym uznał K. W. (1) za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 kk i za czyn z art. 160 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za które wymierzył mu łączną karę 2 lat pozbawienia wolności, środek kary w zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat i świadczenie pieniężne w wysokości 300 zł. Powyższy wyrok uprawomocnił się z dniem 19 października 2011 r. K. W. (1) odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 9 grudnia 2011 r. do dnia 9 grudnia 2013 r. Wskazane świadczenie pieniężne nie zostało uiszczzone.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie wyjaśnień oskarżonego K. W. (1) (k.13-14), zeznań świadka P. S. (k.47-48) notatki urzędowej (k. 1), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 5), świadectwa wzorcowania (k.6), danych o karalności (k. 8-9, 44), odpisów prawomocnych wyroków (k. 16-19, 26), danych dotyczących stosunków majątkowych i źródeł dochodu (k. 22).

Oskarżony K. W. (1) przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym po przedstawieniu mu zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż w dniu 22 września 2015 r. w miejscowości N. został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, do kontroli drogowej, kiedy to kierował samochodem marki R., nr rej. samochodu nie pamiętał. K. W. (1) wyjaśnił, iż w chwili kontroli okazało się, że jest w stanie nietrzeźwości. Ponadto wyjaśnił, iż przed jazdą nie pił alkoholu, pił alkohol dnia poprzedniego i jeszcze poprzedniego, dlatego też może badanie, które przeprowadzili funkcjonariusze policji wskazało, że jest w stanie nietrzeźwości. Oskarżony wyjaśnił, iż czuł się dobrze więc myślał, że jest trzeźwy, gdyby czuł, że nie może jechać, to nie kierowałby tym samochodem. Dodał także, że wiedział, iż nie może jeździć samochodem jako kierowca, bo obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów, ale pojechał tym samochodem, bo zapomniał o tym. Przypomniało mu się to wtedy, gdy policja zatrzymała go do kontroli i mu o tym powiedziała. Oskarżony wyjaśnił, iż tym samochodem nie jeździł bardzo długo tj. przez parę miesięcy i dlatego zapominał o tym. Ponadto wyjaśnił, iż ma słabą pamięć z racji ciężkiej roboty, którą wykonuje przy budowlance oraz, że więcej tego nie uczyni. Oskarżony następnie oświadczył, iż zapoznany z treścią art. 335 § 1 i 2 kpk chce się dobrowolnie poddać karze. Zaakceptował proponowaną przez prokuratora karę w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Świadczenie pieniężne na rzecz funduszu pokrzywdzonym oraz pomocy postpenitencjarnej w wysokości 10000 zł. Oskarżony oświadczył, iż karę tę przyjmuje i godzi się na nią, jednak do Sądu nie został skierowany przez prokuraturę wniosek w trybie art. 335 kpk.

Oskarżony K. W. (1) na rozprawie w dniu 10 grudnia 2015 r. nie był obecny, mimo iż wezwanie odebrał osobiście.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu zgromadzonego i ujawnionego materiału dowodowego wina oskarżonego K. W. (1) i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Sąd dał wiarę przyznaniu się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, gdyż jego wyjaśnienie w sposób zupełny koresponduje z całokształtem ujawnionego w sprawie materiału dowodowego, zwłaszcza z zeznaniami świadka P. S., którym to Sąd dał wiarę w całości jako spójnym i logicznym. Sąd dając wiarę zeznaniom tego świadka miał na uwadze, że świadek jest osobą bezstronną i nie zainteresowaną rozstrzygnięciem w sprawie.

Sąd nie ma żadnych wątpliwości, że w dniu objętym zarzutem oskarżony K. W. (1) kierował samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...).

Nie budzi również wątpliwości to, że oskarżony kierował samochodem znajdując się w stanie nietrzeźwości. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w przyznaniu się oskarżonego, a przede wszystkim w wyniku badania urządzeniem pomiarowym.

Samo zaś badanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, a czynność należyście udokumentowana.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności

Reasumując, w ocenie Sądu wobec ujawnionego w toku posiedzenia materiału dowodowego wina oskarżonego K. W. (1) nie budzi żadnych wątpliwości.

Sąd przechodząc do oceny prawnej w ramach czynu zarzucanego K. W. (2) w akcie oskarżenia uznał go za winnego tego że: w dniu 22 września 2015 r. w miejscowości N. na ul. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – I B.. 0,75 mg/l, I. B.. 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu – kierował na drodze publicznej samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim sygn. Akt II K(...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, łamiąc jednocześnie zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat orzeczony tym wyrokiem, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, to jest o popełnienie przestępstwa z art.178a § 1 i 4 kk w zw z art. 64 § 1 kk.

Sąd wyeliminował z opisu czynu fakt wydania wyroku Sądu R. (...) w P. (...), sygn., akt II W (...), gdyż w sprawie tej K. W. (1) został ukarany za wykroczenie polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie po spożyciu alkoholu , która to okoliczność nie stanowi znamienia występku z art. 178a § 4 kk.

Przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Odnosi się ono do prowadzenia pojazdu, czyli wprawiania w ruch, kierowania, nadawania prędkości i hamowania zgodnie z jego konstrukcją i przeznaczeniem, w stanie zagrażającym bezpieczeństwu w komunikacji. Jest ono dokonane w momencie podjęcia jazdy. Przy czym w myśl art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Sprawca, który dopuszcza się tego przestępstwa narusza jednocześnie umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym, w którym zabrania się kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu. Samo prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez kierującego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. Jest to przestępstwo formalne, a co za tym idzie dla jego zaistnienia nie jest konieczny jakikolwiek skutek. Przy czym

subiektywne przeświadczenie, że w organizmie tego alkoholu już nie ma lub znajduje się tam jego niewielka ilość nie zwalnia od odpowiedzialności. Tak samo jak to, gdy przejechano niewielką odległość. Nie ma tu również znaczenie powód, z uwagi na który spożywano alkohol i prowadzono w stanie nietrzeźwości. Powyższe okoliczności mają jedynie wpływ na wymiar kary, którą może być kara grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.

W art. 178a § 4 kk przewidziano surowszą odpowiedzialność dla kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, który był uprzednio skazany za to przestępstwo albo za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się go w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Sprawca dopuszczający się tego czynu musi się liczyć z wymierzeniem kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Z kolei działanie w warunkach art. 64 § 1 kk polega na popełnieniu przez sprawcę skazanego za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślnie przestępstwa podobnego do tego, za które był już skazany. Sąd może wówczas wymierzyć mu karę przewidzianą za dane przestępstwo w wysokości do górnej granicy zagrożenia zwiększonego o połowę.

Zważywszy na okoliczność, że oskarżony K. W. (1) spożywał alkohol w ciągu dwóch dni poprzedzających jazdę, czuć było od niego silną jego woń, z pewnością wiedział, w jakim znajduje się stanie. Mimo swojego stanu wsiadł do samochodu i kierował nim, będąc uprzednio karany za to przestępstwo i dopuszczając się go w warunkach recydywy. Nie zaistniały tu jakiegokolwiek okoliczności wyłączające jego winę.

Wymierzając karę oskarżonemu kierowano się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w treści art. 53 kk, mając w szczególności na uwadze motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, stopień społecznej szkodliwości czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dostosowanie dolegliwości kary do stopnia winy, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dyrektywy te dzieli się na okoliczności obciążające i łagodzące.

Jako wysoki należało również ocenić stopień winy oskarżonego, który jako osoba dorosła i w pełni świadoma podejmowanych zachowań wie lub zdaje sobie sprawę z konsekwencji takiego postępowania. Kierując samochodem w stanie nietrzeźwości stwarza zagrożenie nie tylko dla siebie, ale przede wszystkim dla innych uczestników ruchu. W wyniku popełnienia przestępstwa przez oskarżonego K. W. (1) doszło do zagrożenia dobra prawnego w postaci bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a pośrednio życia, zdrowia i mienia jego uczestników. Powszechnie wiadomym jest bowiem, że kierowcy znajdujący się w stanie nietrzeźwości są częstą przyczyną wypadków komunikacyjnych, w tym w szczególności wypadków śmiertelnych, stwarzając realne i poważne niebezpieczeństwo. Na jego niekorzyść przemawia również uprzednia karalność, w tym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości (ostatnia karta karna - k.44-44v). Oskarżony K. W. (1) ponosił konsekwencje swojego postępowania, w tym odbywając karę pozbawienia wolności za czyny z art. 178a § 1 kk i z art. 160 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, a mimo to ponownie wszedł w konflikt z prawem, ponownie prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości. Okolicznością łagodzącą jest to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu już na etapie postępowania przygotowawczego, nie utrudniając go w żaden sposób.

Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że karą właściwą dla oskarżonego K. W. (1), skazanego na podstawie art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, będzie wymierzona na podstawie art. 178a § 4 kk kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zważywszy na okoliczność, że przestępstwo z art. 178a § 4 kk jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, a z uwagi na popełnienie go w warunkach art. 64 § 1 kk istniała możliwość podwyższenia górnej granicy zagrożenia o połowę, a więc do 7 lat i 6 miesięcy, należy uznać, że orzeczona kara jest dla oskarżonego korzystna. Biorąc pod uwagę, że nie wyciągnął żadnych wniosków z dotychczasowej karalności, ponownie prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości, jedynie kara pozbawienia wolności, w dodatku bez

warunkowego zawieszenia jej wykonania, może spowodować, że wreszcie zmieni swoje postępowanie. Zdaniem Sądu kary ograniczenia wolności i grzywny byłyby tu nieadekwatne. Orzekając karę w dolnej granicy Sąd dał oskarżonemu szansę szybkiego odbycia kary i powrotu na drogę zgodną z porządkiem prawnym.

Ponadto Sąd, na podstawie art. 42 § 3 kk, orzekł wobec oskarżonego K. W. (1) dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych biorąc pod uwagę dotychczasową karalność za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Mimo orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów oskarżony nie zmienił swojego postępowania. Należy chronić użytkowników ruchu drogowego przed zagrożeniem, jakie może oskarżony dla nich spowodować. Orzeczony zakaz stanowi gwarancję, że oskarżony K. W. (1) już nigdy nie narazi zdrowia, życia i mienia innych uczestników ruchu drogowego na poważne, a częstokroć nieodwracalne, skutki. Sprawcy, którzy ponownie kierowali pojazdem w stanie nietrzeźwości, powinni być eliminowani z grona uczestników ruchu drogowego i takie orzeczenie jest obligatoryjne. Tym samym Sąd uznał, że nie zachodzą tu szczególne okoliczności, które spowodowałyby orzeczenie tego zakazu w innym niż dożywotni wymiarze. Przy czym po upływie co najmniej 10 lat trwania zakazu oskarżony K. W. (1) będzie mógł ubiegać się o to uprawnienie.

Jednocześnie Sąd, na podstawie art. 43a § 2 kk, orzekł wobec oskarżonego K. W. (1) świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych. Co prawda oskarżony uzyskuje niewielkie dochody jednak jest to kwota minimalna, takie orzeczenie jest obligatoryjne i musi uczynić mu zadość. Oskarżony K. W. (1) decydując się kierować pojazdem w stanie nietrzeźwości powinien liczyć się z konsekwencjami, w tym finansowymi swojego postępowania. Oskarżony jeśli nie będzie miał możliwości wykonać jednorazowo świadczenia pieniężnego, to może się ubiegać o umożliwienie mu rozłożenia tej należności na raty.

Sąd, na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwolnił oskarżonego K. W. (1) od kosztów sądowych w całości, którymi obciążył Skarb Państwa. Biorąc pod uwagę uzyskiwanie niewielkich dochodów i konieczność uiszczenia świadczenia pieniężnego, jak również zważywszy na wymierzoną mu karę bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, Sąd doszedł do przekonania, że obciążenie go tymi należnościami będzie bezzasadne.